

Endurupptekinn úrskurður tollstjórans í Reykjavík nr. 24/2004.

Úrskurður nr. 24/2004.

Efni: Endurupptaka á úrskurði tollstjórans í Reykjavík nr. 24/2004 varðandi áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053.

I.

Með tölvupósti til tollstjórans í Reykjavík frá D, hdl., þann 31. janúar sl. var farið fram á endurupptöku úrskurða embættisins nr. 24/2004 og 2/2005 varðandi áætlun aðflutningsgjalda sendinga E BRU 27 06 0 SE HEL W025, E MAN 05 06 0 NL RTM C901, E MAN 05 06 0 NL RTM W671 og E BRU 03 10 0 SE GOT W053. Fellst tollstjórinn í Reykjavík á endurupptöku framangreindra úrskurða, með vísan til 24. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993, með síðari breytingum.

II.

Í úrskurði tollstjórans í Reykjavík nr. 24/2004, dags. 13. desember 2004 kom fram að embætti tollstjórans í Reykjavík hafi móttengið bréf frá A hf., dags. 27. október sl., varðandi áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, innflytjandi A hf. Leit embættið svo á að með bréfinu hafi ákvörðun embættisins, um áætlun aðflutningsgjalda framangreindrar sendingar sem tilkynnt var fyrirtækinu með bréfi dags. 18. október sl., verið kærð til úrskurðar hjá tollstjóranum í Reykjavík.

Ákvörðun tollstjórans í Reykjavík um áætlun aðflutningsgjalda byggði á því að vara í framangreindri sendingu væri ótollafgreidd og hún fyndist ekki í vörugæmslum. Að mati embættisins lá ekkert fyrir um að afhending vörunnar hefði verið heimiluð af hálfu embættisins. Aðflutningsgjöld sendingarinnar voru því áætluð en útreikningur aðflutningsgjalda var byggður á þeim upplýsingum sem fram komu í aðflutningsskýrslu sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 sem innflytjandi lagði fram.

Í úrskurðinum segir síðan að í bréfi kæranda, dags. 27. október sl., sé málavöxtum lýst þannig að sending E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hafi borist A hf. í október árið 2000. Tekið var fram að sendingin hafi verið skráð til afgreiðslu hjá tollstjóranum í Reykjavík og óskað hafi verið eftir því við B ehf. að sendingin yrði umskráð til sýslumannsins í Borgarnesi. Ljóst hafi síðan orðið í desember 2000 að sendingin hefði ekki verið umskráð til sýslumannsins í Borgarnesi og í framhaldi af því voru tollskjöl send til tollstjórans í Reykjavík svo ljúka mætti afgreiðslu sendingarinnar. Sendingin var skráð hjá embætti tollstjórans í Reykjavík og afgreiðslu hennar lokið að öllu leyti nema því að álögð gjöld voru ekki skuldfærð á reikning A hf. en tekið er fram í kærinni að slíkt sé gert með allar vörusendingar til fyrirtækisins. Þá segir að vegna þessarar afgreiðslu hafi sendingin ekki komið fram á lista yfir ótollafgreiddar sendingar sem fyrirtækið fær á þriggja mánaða fresti, en sendingin taldist samt vera óafgreidd hjá embættinu en fulltrúar fyrirtækisins voru hins vegar í góðri trú um að þessi sending hefði verið afgreidd eins og allar aðrar.

Í úrskurði tollstjórans í Reykjavík kemur síðan fram að samkvæmt gögnum embættisins sé ljóst að framangreind sending var skráð í farmskrá þann 3. október 2000. Aðflutningsskýrslu vegna sendingarinnar var skilað til tollstjórans í Reykjavík þann 3. janúar 2001 og var umrædd sending tilbúin til afgreiðslu þann 4. janúar 2001. Aðflutningsgjöld sendingarinnar voru ekki greidd og óskaði innflytjandi ekki eftir því að aðflutningsgjöld sendingarinnar yrðu skuldfærð. Tekið var fram að þegar skýrslur væru afhentar á pappír þá skuldfærðust aðflutningsgjöld vegna þeirra aldrei sjálfkrafa heldur væri nauðsynlegt að innflytjandi leysti sendinguna út og óskaði eftir því að aðflutningsgjöld hennar yrðu skuldfærð með því að lýsa því yfir við gjaldkera embættisins að skuldfærslu væri óskað. Sending E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hafði ekki verið leyst út hjá embættinu og ekki óskað eftir skuldfærslu vegna hennar. Þá taldi embættið að staðhæfing kæranda, um að aðflutningsgjöld allra vörusendinga til fyrirtæksins væru skuldfærð, væri ekki rétt en fram kæmi í tölvukerfi embættisins, þar sem öll atriði varðandi innflutning eru skráð, að misjafnt væri hvort aðflutningsgjöld væru skuldfærð á fyrirtækið eða ekki. Tilgreint var að skuldfærsla fæli það í sér að krafa myndaðist á innflytjanda. Þá tók embættið fram að það er og hefði ekki verið talið á valdsviði tollstjóra að ákveða fyrir innflytjanda hvenær eða hvort skuldfærsla aðflutningsgjalda skuli eiga sér stað. Engin lagaheimild sé til fyrir tollstjóra til að ákveða slíkt fyrir hönd innflytjanda.

Þá taldi embættið rétt að fram kæmi í úrskurðinum að umrædd sending hefði verið tilbúin til afgreiðslu síðan 4. janúar 2001 en í málavaxtalýsingu kæranda kæmi fram að umrædd sending hefði ekki komið fram á lista yfir ótollafgreiddar sendingar sem kærandi sagðist fá á þriggja mánaða fresti. Embættið taldi í ljósi þess að sendingin E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hefði verið í stöðunni “tilbúin til afgreiðslu” síðan 4. janúar 2001 þá hefði hún átt að koma fram á lista frá tollstjóranum í Reykjavík yfir ótollafgreiddar sendingar. Óljóst væri hvort sá listi sem að vísað var til í kærinni væri sendur frá tollstjóranum í Reykjavík eða hvort hann væri til kominn á annan hátt. Embættið taldi að innflytjandi, sem er vel kunnugur innflutningi, hefði mátt vera kunnugt um að þegar aðflutningsskýrslum væri skilað inn á pappír að aðflutningsgjöld hennar yrðu ekki skuldfærð án atbeina hans. Embættið taldi því að fulltrúum kæranda hefði mátt vera ljóst að umrædd sending væri ótollafgreidd.

Þá var í kæru innflytjanda vikið að því ekki væri rétt að B ehf. hefði afhent A umrædda sendingu án heimildar, og í því sambandi vísaði fyrirtækið til bréfs Fjármálaráðuneytisins til sýslumannsins í Borgarnesi, dags. 26. apríl 1999, tilvísun 9902055/100-10, og einnig var vísað til bréfs sýslumannsins í Borgarnesi til A hf., dags. 27. apríl 1999 þar sem flutningsaðilum var veitt heimild til að afgreiða ótollafgreiddar sendingar til A. Kærandi taldi því á engan hátt við flutningsmiðlara að sakast í málinu.

Embætti tollstjórans í Reykjavík féllst ekki á framangreint. Í bréfi fjármálaráðuneytisins, dags. 26. apríl 1999, kom fram að eðlilegt væri að A hf. fengi heimild til að flytja ótollafgreiddar vörusendingar inn á athafnasvæði félagsins og fól ráðuneytið sýslumanninum í Borgarnesi að annast afgreiðslu málsins. Í bréfi sýslumannsins í Borgarnesi, dags. 27. apríl 1999, heimilaði sýslumaðurinn í Borgarnesi A hf. að geyma ótollafgreiddar vörur á athafnasvæði sínu á C. Leyfið sem var veitt samkvæmt 65. gr. tollalaga nr. 55/1987, er bundið þeim skilyrðum að vörunar verði geymdar á afgirtu svæði fyrirtækisins og tollafgreiddar ekki síðar en 14 dögum frá komu þeirra til landsins. Ljóst væri því að sýslumaðurinn í Borgarnesi

hefði heimilað A hf. að geyma ótollafgreiddar vörusendingar á athafnasvæði sínu á C en tollstjóraembættið tók fram í úrskurði sínu að í bréfi sýslumannsins í Borgarnesi væri hvergi vikið að því að A hf. hefði heimild til að nýta ótollafgreiddar vörur áður en sýslumaður/tollstjóri hefði heimilað afhendingu vörunnar. Samkvæmt upplýsingum frá E, starfsmanns F, var vara í framangreindri sendingu afhent þann 12. janúar 2001. Embætti tollstjórans í Reykjavík taldi því að umrædd vara í sendingu E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hefði ekki farið inn á athafnasvæði A hf. á C heldur virtist varan hafa farið í geymslu hjá F hf., sbr. skýrslu tollgæslunnar dags. 31. mars 2004. Embættið taldi að um ólögmetta afhendingu vöru í sendingu BRU 03 10 0 SE GOT W053 væri að ræða þar sem afhendingarheimild tollstjórans í Reykjavík hefði ekki verið veitt er varan var afhent.

Embætti tollstjórans í Reykjavík taldi því ljóst að umrædd vara hefði verið afhent án heimildar tollstjórans í Reykjavík, sbr. 105. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, en í 105. gr. tollalaga segir að sé vara tekin úr vörslu farmflytjanda, úr tollvörugeymslu, tekin til notkunar eða flutt brott af frísvæði án þess að leyfi tollstjóra liggi fyrir eru aðflutningsgjöld þegar fallin í eindaga. Þegar þannig háttar skulu aðflutningsgjöld af viðkomandi vöru reiknuð út samkvæmt þeim aðflutningsgjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var á komudegi flutningsfars til landsins hafi vara verið í vörslu farmflytjanda eða innflytjanda, en hafi hún verið sett í tollvörugeymslu eða flutt á frísvæði skulu aðflutningsgjöld reiknuð út samkvæmt þeim aðflutningsgjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar tollstjóri veitti leyfi til flutnings vöru þangað, nema sannað sé á fullnægjandi hátt að mati tollstjóra að nefnd atvik séu síðar til komin. Reikna skal frá sama tíma dráttarvexti af aðflutningsgjöldum þannig út-reiknuðum.

Þá benti embættið á að í 66. gr. tollalaga segir að stjórnendum farartækja, skipaafgreiðslum og öðrum, sem hafa ótollafgreiddar vörur í sínum vörslum til flutnings eða geymslu, er óheimilt að afhenda þær viðtakanda eða láta þær á annan hátt af hendi úr vörugeymslu eða farartæki án leyfis tollstjóra. Í 67. gr. tollalaga segir síðan að eigandi eða umráðamaður farartækis eða vörugeymslu ábyrgist greiðslu á aðflutningsgjöldum af vörum sem hafa verið afhentar eða teknar í notkun án þess að gætt hafi verið ákvæða laga þessara og má gera lögtak í eignum þeirra fyrir aðflutningsgjöldum ásamt kostnaði. Með hliðsjón af 66. gr. og 67. gr. tollalaga taldi embættið að B hf. bæri ábyrgð á aðflutningsgjöldum framangreindrar sendingar og einnig hvíldi ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda á innflytjanda eða viðtakanda vöru, sbr. 1. mgr. 111. gr. tollalaga.

Þá var í kæru innflytjanda, dags. 26. október sl., hafnað álagningu dráttarvaxta á aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 og farið fram á að þeir yrðu felldir niður. Þá var farið fram á að virðisaukaskattur og rafmagnseftirlitsgjald yrði skuldfært á reikning A hf.

Í úrskurði embættisins, dags. 13. desember sl., kom fram að þegar vara er tekin úr vörslu farmflytjanda, úr tollvörugeymslu, tekin til notkunar eða flutt brott af frísvæði án þess að leyfi tollstjóra liggi fyrir, **skuli** reikna dráttarvexti af aðflutningsgjöldum vörunnar sbr. 2. mgr. 105. gr. tollalaga. Um væri að ræða skylduákvæði og sé embættinu því ekki heimilt að fella niður dráttarvexti af framangreindri sendingu. Hvað varðaði kröfu kæranda um að virðisaukaskattur og rafmagnseftirlitsgjald yrði skuldfært á reikning A hf. þá taldi embættið að ekki væri unnt að verða við því þar

sem aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 séu fallin í eindaga og ekki sé því unnt að veita kæranda frekari greiðslufrest.

Að lokum var þess óskað í kæru innflytjanda að ef ekki væri unnt að ljúka málinu á grundvelli þeirra upplýsinga sem fram kæmu í kærinni, þá væri óskað eftir fundi með fulltrúum frá Fjármálaráðuneytinu og tollstjóranum í Reykjavík til að leysa úr málinu. Embætti tollstjórans í Reykjavík taldi óeðlilegt að það fundi með fulltrúum kæranda og Fjármálaráðuneytisins, þar sem hluti málsins væri kæranlegur til Fjármálaráðuneytisins.

Embætti tollstjórans í Reykjavík úrskurðaði skv. 100. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, með vísan til þess sem að framan er rakið, að ákvörðun embættisins frá 18. október 2004, um áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, að upphæð kr. 1.271.975,00 ásamt dráttarvöxtum að fjárhæð kr. 1.383.020,00 til 18. október 2004, stæði óbreytt.

Var úrskurður embættisins kæranlegur til ríkistollanefndar, Skúlagötu 57, Reykjavík og var kærufrestur 60 dagar taldið frá póstlagningardegi úrskurðarins, sbr. 1. mgr. 101. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum. Sá hluti úrskurðarins er laut að dráttarvöxtum var kæranlegur til fjármálaráðuneytisins, Arnarhvoli, 150 Reykjavík og var kærufrestur 60 dagar taldið frá póstlagningardegi úrskurðarins, sbr. 102. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

III.

Eins og áður er rakið barst embætti tollstjórans í Reykjavík þann 31. janúar sl. tölvupóstur frá D, hdl. Meðfylgjandi tölvupósti þessum var tölvupóstur frá G, fulltrúa sýslumannsins í Borgarnesi, dags. 17. janúar 2005. Í tölvupósti frá fulltrúa sýslumannsins í Borgarnesi er það vinnulag staðfest að aðflutningsgjöld hafi verið skuldfærð á reikning A án þess að óskað hafi verið eftir því sérstaklega í hvert skipti.

Með hliðsjón af framangreindri staðfestingu frá sýslumanninum í Borgarnesi telur embættið ljóst að atvik máls þessa eru mjög sérstæð. Ljóst er að A hf. var í góðri trú um að aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 yrðu skuldfærð án beinna atbeina frá fyrirtækinu. Með hliðsjón af framansögðu og sérstakra atvika máls þessa fellur embættið frá kröfu dráttarvaxta af aðflutningsgjöldum sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053.

Embætti tollstjórans í Reykjavík telur þó að framangreint vinnulag hjá sýslumanninum í Borgarnesi sé ekki eðlilegt heldur beri innflytjanda að óska sérstaklega eftir því í hvert skipti er hann vill að aðflutningsgjöld sendinga séu skuldfærð. Það er mat embættisins að það sé og eigi ekki að vera á valdsviði tollstjóra að ákveða fyrir innflytjanda hvenær eða hvort skuldfærsla aðflutningsgjalda skuli eiga sér stað. Engin lagaheimild sé til fyrir tollstjóra til að ákveða slíkt fyrir hönd innflytjanda. Afgreiðsla máls þessa er því ekki fordæmisgefandi og telur tollstjóraembættið að innflytjanda megi nú vera það ljóst að sjálfkrafa skuldfærsla aðflutningsgjalda viðgengst ekki hjá tollstjóranum í Reykjavík.

Að öðru leyti staðfestir embættið úrskurð sinn frá 13. desember 2004. Þá ítrekar embættið að ekki sé unnt að fallast á að virðisaukaskattur og rafmagnseftirlitsgjald

verði skuldfært á reikning A hf. þar sem aðflutningsgjöld sendingarinnar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 eru fallin í eindaga og ekki er unnt að veita kæranda frekari greiðslufrest. Verði aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 ekki greidd innan 15 daga frá póstagningardegi þessa bréfs, eða eigi síðar en **14. apríl nk.** má búast við að tollafgreiðsla til fyrirtækisins verði stöðvuð án frekari aðvörunar, sbr. 11. gr. reglugerðar nr. 61/1989 og dráttarvextir reiknaðir til greiðsludags.

ÚRSKURÐUR:

Embætti tollstjórans í Reykjavík úrskurðar skv. 100. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, með vísan til þess sem rakið er hér að framan, að ákvörðun embættisins frá 18. október 2004, um áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, að upphæð kr. 1.271.975,00 standi óbreytt en dráttarvextir frá eindaga til úrskurðardags falli niður.

Úrskurðurinn er kæránlegur til ríkistollanefndar, Skúlagötu 57, Reykjavík og er kærufrestur 60 dagar taldið frá póstagningardegi bréfs þessa, sbr. 1. mgr. 101. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Reykjavík 30. mars 2005.